

a látássérült gyermekek, illetve szülők, de a pedagógusok sem. Hasonló a helyzet a felsőoktatásban használt Neptun rendszerrel is.

Majosházi Csaba kifejtette, hogy korszerűtlennek tartják, ezért nem támogatják az elektronikus ügyintézés során még jelenleg is használt, bonyolult ellenőrzési mechanizmusok (ún. CAPTCHA-k) alkalmazását, amelyek gyakran leküzdhetetlen akadályt jelentenek a látássérült emberek számára, de a többségi felhasználók esetében is feleslegesen nehezítik meg az ügyintézését.

Dr. Nagy Sándor a honlapok mellett a mobil alkalmazások ellenőrzésének fontosságára is felhívta a figyelmet, hiszen sok esetben előfordul, hogy ezeket a látássérült emberek könnyebben, jobban tudják használni pl. egy banki ügyintézés során.

Az egyszerűsített, illetve részletes ellenőrzésre kijelölt honlapok, szolgáltatások, illetve szervezetek listáját az ügynökség a feladatot koordináló MVGYOSZ-nek küldi meg, amely észrevételezés, javaslattétel érdekében továbbítja azt a többi, a FESZT-ben szerepet betöltő érdekképviselői szervezet részére, illetve maga is kialakítja és továbbítja majd az ügynökség részére azzal kapcsolatos álláspontját.

Gulyásné dr. Bölkény Ágota

Nyelvünk csodái, irodalmunk szépségei

Én segítek. Te segítesz?

Bogi vagyok, hivatásomat tekintve vakvezető kutya. Hobbim az írás. Imádok történeteket mesélni nektek, magunkról, a feladatainkról. Úgy érzem, olyan sokszor tévedtek velünk kapcsolatban, hogy muszáj rendet tennem a fejtekben.

A legfontosabb, amit tudnotok kell rólunk, hogy iskolázott, barátságos, intelligens állatok vagyunk. Úgy is mondhatnám: „hivatásos sofőrök”, akik az akadályokat kikerülve vezetjük gazdáinkat a kívánt célhoz. Ilyen egyszerű az egész, mégis annyi a félreértés. A gazdánk mondja a vezényszavakat – mert a város térképe náluk, az emlékezetükben van. Meg különben is, ők tudják, hová akarnak menni; előre, jobbra, balra, zebrához, megállóhoz, lépcsőhöz, ajtóhoz; és mi tesszük a dolgunkat. Megkeressük a legbiztonságosabb utat, ahol oszlopokat, falhoz támasztott bicikliket, hirdetőtáblákat, embereket kerülgetve, eljutunk a kívánt helyre. Lelkesen, munkánkat nagy odaadással

végezzük, mert mi kutyák már csak ilyenek vagyunk. Életünket adnánk a gazdánkért, mert a hűség és a feltétel nélküli szeretet számunkra nagyon fontos. Ehhez a munkához nem kell szuper képesség, csak a látásunk, a logikus problémamegoldó képességünk és az elhivatottság.

Ha lekerül a vezetőhám rólunk, hogy jól megérdemelt pihenőnket töltsük, akkor is folyton szemmel tartjuk a gazdánkat. A játék is csak vele, vagy az ő közelében élvezetes.

Érezted már úgy, hogy „kutyába se vesznek”? Én már igen. Egy udvarban éltem, ahol mindig magamra hagytak az emberek. Ehhez képest minden percben a gazdám lábához simulni, maga a mennyország!

Tévedtek, ha azt hiszitek, hogy ez nekünk rossz, vagy kényszerűség. Számunkra akkor van világvége hangulat, ha a gazdánk egy másik kétlábút választ kísérőként és mi otthon maradunk.

Nézz meg egy vakvezető kutyát munka közben! Csillog a szeme, figyelmes, érdeklődő, mert hivatástudata van. Tisztában vagyunk az általunk nyújtott segítség fontosságával, és szívesen lépdelünk gazdánk mellett szakadó esőben, metsző hidegben vagy akkor is, ha olvad az aszfalt a talpunk alatt. Igen, mert ez az életünk!

Azt kérdezed, te miben segíthetsz?

Nekem már az is elég, ha elfogadsz!

Ha nem nevezel büdös, bolhás dögnek, és nem cirkuszolsz, ha át kell adnod a helyedet a buszon, a sofőrülés mögött. Azzal teljesen leveszel a lábamról, ha megmondod a gazdámnak, hányas számú jármű áll be a megállóba, mert bár nagyon okos vagyok, a matek sosem volt az erősségem. Majd meglátod, hogy csóválom a farkam elismerésem jeléül, ha megállsz az autóddal, és átengedsz a zebrán egy forró napon, de kérlek, ne integess, hogy induljunk már. Én nem értem az ilyen jelzéseket, a gazdám meg úgysem látja.

Azzal is szerezhetsz egy piros pontot, ha megmondod, melyik megálló következik. Sajnos nem minden járművön van hangosbemondó. A kéretlen simogatást viszont munka közben nem szeretem. Te mit éreznél, ha bárki csak úgy megcirógatna, amikor fontos teendőidet végzed? Ugye, ugye, hogy milyen abszurd? Ne gyere most azzal, hogy én kutya vagyok, hiszen rajtam is nagy a felelősség, és a figyelmetlenségemből baleset is származhat, ha a vezetés helyett rád figyelek.

Tudom, hogy nem könnyű felismerni bennünket, amióta már nem használhatjuk a vöröskeresztet, mint megkülönböztető jelet. Megértem, hogy néha azt hiszed, hogy a gazdám csak egy ráérősen sétáló kutyatulajdonos. De

kérlek, mielőtt méltatlankodni kezdenél, nézd meg jobban a hámomat, vagy nézz a gazdám arcára! Sokkal hamarabb mehetsz a dologra és sokkal boldogabb leszel, ha dühroham és szitkozódás helyett inkább megkérdezed: Segíthetek? Nem beszélve arról, hogy a saját jó érzésed mellett, nekünk is szerzel egy remek élményt. Én már csak tudom, hiszen minden nap ezt teszem. A fellegekben járok, amikor a nap végén a gazdám elégedettséggel a hangjában megdicsér, mert megkönnyítettem a napját, segítettem cipelni a vakság nehéz terhét. Most rajtad a sor. A te döntésed, hogy legközelebb hogy reagálsz. Én segítek. Te segítesz?

A hangomat adom – Beszélgetés Plaszkony Adrienn felolvasóval

Adrienn állatorvosi munkája mellett önkénteskedik, lelkes fantasy rajongó, hosszú távú terve van. Az interjúból még több érdekességre derül fény.

- Szeretnénk önt egy kicsit közelebbről megismerni. Kérem, mondjon magáról pár szót!

- 34 éves vagyok, állatorvosként dolgozom Lajosmizsén, egy kedves kisvárosban, Kecskeméttől nem messze. Fiatal koromat Budapesten töltöttem, csak egyetem után, a munkám miatt költöztem vidékre. Van 3 kutyám, akik a szabadidőm egy jó részét lekötik.

- Sportol valamit?

- Régen a sakkozást versenyszerűen űztem, ma már inkább csak játszogatok.

- Mivel tölti szabadidejét?

- Mindig is szerettem önkénteskedni, de sokáig nem találtam meg a helyemet ezen a téren. Most teljesen elégedett vagyok, hiszen a Bodor Tibor Kulturális Egyesület mellett rátaláltam az InDaHouse egyesületre is, akik hátrányos helyzetű gyerekeknek tartanak foglalkozásokat egész évben. Úgyhogy a felolvasás mellett náluk is önkénteskedem. Másik nagy szenvedélyem az olvasás mellett a színház. Nagyon szeretek színházba járni.

- Érdekes annak a története, ahogyan csatlakozott az egyesülethez. Megosztaná velünk?

- Most elmesélem a történetet (amit még Maxinak sem meséltem el), hogy miért vágtam bele ennyire lelkesen a dologba. Mikor a Facebookon megláttam Maxi felhívását, nem is gondolkoztam rajta, rögtön fel is olvastam a Kisherceg részletet és már küldtem is. Szóval a sztori: A Pesti Magyar Színházban voltam egyedül, a Naptárlányokat néztem meg, mögöttem 2 sor-

ral ültek Maxiék (akkor még nem tudtam, hogy ők azok), mellettem egy család ült 2 tini lánnyal és egész előadás alatt ettek, ittak, amivel nagyon felbosszantottak. Aztán jött a szünet, már felkészültem a hegyibeszédre, amikor ez a két lány kifelé menet megállt Maxiékkel beszélgetni. Ahogy Maxiék kedvesen válaszolgattak nekik és a lányok is érdeklődőnek tündek, elszállt a mérgem, és csoda is történt, mert a második felvonást csendben végigütlék. És amikor meglátlam, hogy ki keres felolvasókat, rögtön úgy voltam vele, hogy fogalmam sincsen, mit csinál egy nem színész végzettségű felolvasó, de kíváncsi vagyok, és szívesen dolgoznék együtt vele, így jelentkeztem.

- A könyvek iránti lelkesedéséről megtudhatunk valami közelebbit?

- A könyvek már gyerekkoromban megérintettek. Én együtt nőttem fel Harry Potterrel, amikor elkezdtem olvasni általános iskolás voltam, az utolsó résznél az érettségimre készültem. Szerencsére ez a könyv el is indította a könyvkiadókat az ifjúsági irodalom felé, így egyre több olyan könyv jelent meg, amit el szerettem volna olvasni. Aztán amikor a Könyvmolyképző Kiadó elindult, akkor ott végleg eldőlt a sorsom, függő lettem. A könyvek kikapcsolnak, megnyugtatnak. Be kell vallanom, hogy kevés olyan könyvet olvasok, ami nehéz témákat feszeget. Nem szeretem a félelmetes könyveket sem. Inkább a young adult (ifjúsági irodalom kb. 16 éves korig, ilyenek a Könyvmolyképző vörös pöttyös könyvei). A new adult (fiatal felnőtteknek szóló könyvek, itt már vannak erotikus jelenetek is pl. Könyvmolyképző rubin pöttyös könyvei). A fantasy (kitalált világ, kitalált fajok, de ha az író ügyes, akkor simán történelminek is tűnhet a regény. Pl. Tolkien: Gyűrűk ura trilógiája), ami bejön nekem. Néha egy kis disztópia (az emberiséget valami szörnyű katasztrófa sújtotta, természeti vagy társadalmi, és a társadalom, ha idillikusnak is tűnik, kiderül, hogy rossz és elnyomó pl. Orwell: 1984 című műve).

- Hogyan birkózott meg a kezdeti felolvasási nehézségekkel?

- Amikor elkezdtem felolvasni, nagyon sokat segítettek a többiek a BTKE Facebook csoportban. Az önkéntes találkozókról is megnéztem minden elérhető felvételt. Az elején nehéz volt belerázódni a dolgokba, a szemem túl gyors volt, ezért a nyelvem összeakadt sokszor. Aztán ugye a nyomdahibák, amik nem okoznak fennakadást, ha magadban olvasol, de ha hangosan felolvassa az ember, akkor már megvan az a „he????” pillanat, amikor azt se tudja az ember, hogy most mi van. A saját hangomat visszahallani is traumatikus élmény volt, de elengedtem a dolgot, azóta könnyebben megy a vágás. Én vágom a saját anyagaimat, hogy ezzel is segítsek, mert technikusokból sokkal kevesebb van, mint felolvasókból.

- Mi alapján választ könyvet?

- A könyvválasztásnál az volt az első tanács, hogy azt olvassuk, ami nagy kedvenc. Hát én ki is választottam hosszas vacillálás után Cassandra Clare: Végzet ereklyéi sorozatát. Azóta már 3 könyvet felolvastam belőle, most vágom éppen a 3. részt.

Próbálok úgy könyvet választani, hogy a hangoskönyvtárban mi az, ami még nem elérhető. Cassandrára is ezért esett a választásom, mert a könyvtárban nem igazán volt fantasy témájú könyv, viszont az igénylistán szerepelt Cassandra, mint akitől

jó lenne egy-két könyv és az egyik a kedvencem is. A tervem az, hogy felolvassam az egész árnyvadász világot, ami eddig megjelent, ami simán beletelhet vagy 3 évembe, de azt mondom, megéri. Az árnyvadászos könyvek mellett felolvastam már néhány ifjúsági könyvet is. Most találtam egy új könyvet, amiben az olvasó alakíthatja a történetet, most ezt a könyvet fogom felolvasni, nagyon kíváncsi leszek a visszajelzésekre.

Az egyesületnek köszönhetem, hogy felhívták a figyelmemet arra, hogy a mai világban is mekkora szükség van arra, hogy hangoskönyvként is elérhetőek legyenek a könyvek. És örülök, hogy ennek én is részese lehetek.

- Barátságok szövődtek az egyesületben?

- Találtam a csoportban barátokat, akikkel Messengeren megtudom vitatni, hogy melyik könyv legyen a következő, vagy mit szólnak egy-egy új megjelenéshez. Vagy ott találkoztam Varga Ildikóval is, akivel a beszélgetéseink alatt felmerült az igény egy csoportra, ahol a felolvasók és a hallgatók beszélgethetnek könyvekről, ajánlhatnak könyveket, és Kata meg is csinálta ezt a csoportot, már 128 tagja van.

- Mit üzen az olvasóknak?

- Az olvasóknak üzenem, hogy ha bármilyen könyv felkeltette az érdeklődésüket és még nem elérhető, szóljanak nyugodtan és betetetjük a táblázatba, ahonnan felolvasóra találhat. És ha van kedvük, várjuk őket a felolvasók, olvasók BTKE csoportban is. Olvassatok sokat!

További terveihez sok sikert, kitartást és türelmet kívánunk az olvasók nevében is!

Árvey Mária

Versvilág – összeállította Árvay Mária

Szauer Gertrúd: Szeretném, ha...

Szeretném, ha szeretnének,
A jó felé vezetnének,
Minden percben, meg-megállva,
Magányom már így nem fájna.
Szeretném, ha láthatnának,
Örülhetnék a világnak,
Simulhatnék hozzád, drága,
Magányom már így nem fájna.
Szeretném, ha ölelnének,
Karjaidban épp elférjek,

Szemeidben csillag játszna,
Magányom már így nem fájna.
Szeretném, ha csókolnának,
Dalt adva az éjszakának,
Ránk a nap sugara várna,
Magányom már így nem fájna.
Szeretném... de ez csak álom,
Karjaidat nem találok,
Szíved-lelked oly messze jár,
Magányom hát fáj, amíg fáj.

Mátyás Rita: A fájdalom útja – Via Dolorosa...

Jézus rogyadozik, nehéz a keresztje,
Szíve. lelke neki is telve félelemmel!
Vért izzad a teste, vállán a kereszttel,
az ember gyűlölete, törként szúr szívébe.
Nyugodt szenvedés és vér áztatta kövek,
húsba vágó korbács, a hátából vér serken,
homlokára töviskoszorút helyeznek.
Töviseknek nyomán homlokán vér cseppen.
A magas falak közt, a szenttelen tömegben,
innen-onnan hangzó kiáltás: Feszítsd meg!
Jézus térdre rogyott a kereszt súlya alatt,
szája már cserepes, ajka összetapadt!
Szűz Mária szívéből csorduló fájdalom,
fájó jaj szava az egekig hatoló!
A Via Dolorosán halálnak szele jár,
fájdalomtól sápadtan néz a holdvilág.
Jézus rogyadozik a kereszt súlya alatt,
ruháitól megfosztva, megaláztatva.
felszegezik testét a keresztje fájára.
Szívünk beleroskad fájdalmas kínjába.
Végső szóra nyílik kiszáradt ajaka,

Szent lelkét Atyjának Ő már visszaadta!
 A keresztről levéve Jézusunknak testét,
 az édesanyjának ölébe helyezték.
 Anyja szívében tengernyi fájdalom árad,
 Kínok kínjával ment fia a halálba!
 A Szent asszonyok Jézust sírva eltemetik,
 a barlangnak száját kőlapokkal fedik.
 Harmadnapra Jézus a holtából feltámadt,
 Atyja mellé került Isten trónusára.
 Húsvétkor Krisztus urunk, terád emlékezünk,
 köszönjük Tenéked az örök életünk!

Évfordulókra emlékezünk

120 éve született Márai Sándor, eredeti nevén márai Grosschmid Sándor Károly Henrik,

(Kassa, 1900. április 11. – San Diego, Kalifornia, 1989. február 21.) magyar író, költő, újságíró.

Márai Sándor: Hol vagyok?

Hol vagyok?
 Ülök a padon, nézem az eget.
 A Central Park nem a Margitsziget.
 Milyen szép az élet, - kapok, amit kérek.
 Milyen furcsa íze van itt a kenyérnek.
 Micsoda házak és micsoda utak!

Vajon, hogy hívják most a Károly körutat?
 Micsoda nép! - az iramot bírják.
 Vajon ki ápolja szegény Mama sírját?
 Izzik a levegő, a Nap ragyog.
 Szent Isten! - hol vagyok?

Ajándék

És mégis, ma is, így is,
 örökké mennyit ad az élet!
 Csendesen adja, két kézzel,
 a reggelt és a délutánt,
 az alkonyt és a csillagokat,
 a fák füledt illatát,
 a folyó zöld hullámát,
 egy emberi szempár visszfényét,

a magányt és a lármát!
 Mennyit ad, milyen gazdag vagyok,
 minden napszakban,
 minden pillanatban!
 Ajándék ez,
 csodálatos ajándék.
 A földig hajolok,
 úgy köszönöm meg.

Felelni

Néha felelni kell az élet kiszámíthatatlanul bekövetkező,
s elodázhatatlanul végzetes pillanataiban: felelni kell,
az egészre. Ki vagyok? Mit akarok?
Ki ellen, kinek érdekében akarok élni?
Miért? Milyen képességekkel, eszközökkel, felkészültséggel?
Ami fontosabb mindennél: milyen szándékkal?...
És felelni az egészre: hol tartok?
Van-e még tartalékom áldozatkészségből, önzetlenségből,
vagy már csak megóvni és megmenteni akarok maradék készleteket?
Ez a pillanat az életben, amikor felelni kell.
Várják a választ, a csend nagy, drámai.
De ilyenkor megtudod és észreveszed,
hogy e kérdésekre szavakkal nem, csak az étellel lehet felelni.

Terhes Gábor: A költők halhatatlansága

Poéták lelkének lángjára nézzetek,
Kik időtlen idők óta nekünk énekelnek!
Dicsőítő dallal köszöntötték a hőst,
Szerelmet rímbe öntve imádták a nőt.

Egyazon a láng, mely lelkükben felvillant,
Egyazon gondolat, mely bennük megfogant:
Jelen pillanatot örökségül hagyni,
A költészet útját hűen végigjárni!

Igaz, szép szavakkal üdözések között,
Szívükbe gyönyörű gondolat költözött.
Sokukat gyalázatos módon megölték,
S halálukat ostoba gyilkosok röhögték.

Radnóti jár előttünk méltó példával,
Ki mit sem törődött saját, bús sorsával.
A rút halál dörömbölt durván ajtaján,
Testére rabruhát s fogolyszámot adván.

Látta már ő tisztán földi útja végét,
Szögesdrót mögött folytatta életművét.
Napjai gyötrő kényszermunkával teltek,
Ám tollából este új versek születtek.

Erőltetett menet, e szakasz a végső,
Talán a végzet lesz örökös pihenő?
Nem rettent vissza a vértől szennyes kortól,
Felemelte arcát könnyáztatta porból.

A végső erőtlenség testét megtörte,
Irgalmatlan kezek végeztek hát vele.
Társaival együtt hatalmas gödörben,
Holtan feküdtek, csendesen, békésen.

Előhívták testét szörnyű tömegsírból,
Felismerték őt gyönyörű írásáról.
Végső napjainak tanúi a versek,
Melyek csodás hitről vallomást tesznek.

Számtalan nagy költő így lett halhatatlan,
Mély szenvedésükből mindig remény csillant.
Felszállottak az örökkévalóságig,
Felszárnnyalt lelkük a költészet hegyéig.

Általunk élnek, ha olvassuk, mit írtak,
Örökséget hagyva jövőendő koroknak.
A költők halhatatlansága nem múlik,
Áldott legyen az, ki rájuk emlékezik!
(Április 11 - a költészet napja)

Zólyomi Erzsébet: Lépések zenéje

Álomba hulló testemen keresztül pár taktusból hogy megtudható!
távoli léptek lüktetése rezdül.

Ráérős ritmus, könnyed, ringató.
Milyen tarka hang a lépések zenéje!
A járókelők száma és személye

Aranydió hult palykosan a kőre,
ha testvérekéim első kis cipője
koppant a konyha kopott küszöbén.

Anyám nyomába könnyedén futottam;

kis labda száll, és játszva visszapat-

tan, léptét fülelve azt hihettem én.

Apám menését festi már örökre,
ha kapa súlyt a forró nyári rögre,
s az tompán döngve visszaválaszol.

Marika, hogyha felfut, a barátnőm,

cipője sarka úgy zajong a lépcsőn,
mint parthoz lökve kagylóhéj dalol.

Nomád apáim kóbor vágya éled,
és nem találja otthonát e lélek
a nyugalom nagy, hűvös partjain,
ha hű barátok hosszú útra mennek,
s a messzeségek száz csodát üzen-

nek
tűnő léptek halk akkordjain.

Kosztolányi Dezső: Húsvét

Már kék selyembe pompázik az égbolt,

tócsákba fürdenek alant a fák,
a földön itt-ott van csak még fehér

folt,
a légen édes szellő szárnyal át.

Pöttöm fiúcskák nagyhasú üvegbe
viszik a zavaros szagos vizet,
a lány piros tojást tesz el merengve,

a boltokat emberraj tölti meg.

S míg zúg a kedv, s a víg kacaj kitör,
megrészegül az illaton a föld,
s tavasz-ruhát kéjes mámorban ölt –

kelet felől egy sírnak mélyiből,
elrúgva a követ, fényes sebekkel
száll, száll magasba, föl az Isten-

Babits Mihály: Ritmus a könyvről

Óh ne mondjátok azt, hogy a Könyv ma nem kell,
hogy a Könyvnél több az Élet és az Ember:
mert a Könyv is Élet, és él, mint az ember -
így él: emberben könyv, s a Könyvben az Ember.

Tudom én, hogy ülj bár autód volánja
mögött, vagy a gyár köt, rabként, vagy a bánya -
mostoha vagy édes: az Élet leánya
lelked, s csak a forró Cselekvést kívánja.

De jaj, a Cselekvés! jaj, a híres Élet!
Próbáltuk eléggé, láthattuk, mivé lett?

Csatatér a világ, s minden csurom vér lett,
mióta az Írást legyőzte az Élet.

És azt se mondjátok, hogy elég a könyv már,
hogy sok is az írás, s elborít e könyv-ár,
s alacsony lármával tellik ma a könyvtár,
ami volt szent kincsek csarnoka, és mentsvár!

Mert a Könyv is élet, nem hideg kincs az se;
s mint az emberkertben, nem hiányzik gaz se:
de a gaz is trágya, ne bánjátok azt se!
Csak a Holnap tudja, jó volt-e vagy rossz-e?

Óh öntözd lelkünket, termékeny áradás,
melytől szőlőnkben a bölcs részegség csodás
bora érik, s melynek sodrán a tanodás
fiú messze tenger öbléig csónakáz!

Óh elröpítő bor, gyors csónak, tárt ablak!
Jó oktató, aki virgács nélkül oktat!
Választott, hű barát, ki sohase zaklat,
de kész a hívásra, s mindig ad, ha adhat.

Öröklött, nagy Varázs, holtak idézője,
messze nemzedékek egymáshoz fűzője;
mert csak a Könyv kapcsol multat a jövőbe,
ivadék lelkeket egy nemzetté szöve.

Ki nélkül a nép csak feledkező falka,
emlékezet! áradj szerte a magyarba!
Jaj, nem elég minket kapcsolnod a Múltba:
jelent a jelenhez kell kötöznöd újra!

Jelent a jelennel, testvért a testvérrel
köss össze, Magyar Könyv, dús közös eszmékkel!
S elszorított, fájó tagokba is érv el:
ne engedd zsibbadni, fussad át friss vérrel!

Különös háló, mely országokat fog be!
Óh megmaradt fegyver: út messze szívekbe!
Ködön át, bús társak, törjétek küszködve:
s fonjuk majd kis hálónk a Nagyba, az Egybe,

az Emberszellem szent hálójába, amely
idegent is szelíd testvérségbe emel,
mint titkos felhő, mely e földi vesztőhely
szegény elítéltjét ég felé viszi fel.
(Április 23 - A könyv napja)

Aranyosi Ervin: Tánc az élet

Az élet szép zenéje most magával ragad.
Ne fékezd, ne is gátold, ne fogd vissza magad!
Engedd, hogy a ritmus mozgassa tagjaid!
A lüktetés, a szép tánc a véredben lakik.
Figyeld azt, amit érzel, repítsen képzelet,
ha hagyod, a világ is táncba kezd veled!
Örülj a múltó percnek, legyél könnyed, szabad,
élvezd, mert ez az élet, a röpke pillanat.
Ha hagyod – elvarázsol – örömed megleled,
az élet így, magától történik meg veled.
Legyen a táncod könnyed, felszabadult, vidám!
Naponta, ezt a táncot, én hagyom hatni rám!
Ne maradj hát a padlón, emeld fel önmagad,
s az élet szép zenéje, lám magával ragad!
(Április 29 - A tánc világnapja)

Anekdóták híres emberekről 6

Harcban az elemekkel

Szabadtéri előadás világítópróbája volt, mikor a rendező ingerülten ordított rá a világosítókra:

- Gyerekek, vegyétek már ki azt a sárgát! Hát nem látjátok, milyen sok?!?
- A fővilágosító azonban türelmesen válaszolt:
– De direktor úr kérem, hisz az a nap!

A hiba nem a készülékben van

A híres debreceni komikus az ország másik végében szerepel. Szünetben bemegy az öltözőjébe egy felhevült anya a lányával, és lelkesen mondja:

– Jaj, de jó, hogy találkoztunk drága művész úr! Mi ma este direkt maga miatt jöttünk ide! Tetszik tudni, már szerelőhöz akartuk vinni a tévét, de most, hogy személyesen láttuk önt, megnyugodtunk: nincs semmi baj, nem torzít a képernyő!

Kardinális kérdés

Amikor a náci csapatok megszállták Magyarországot, számos más művészzel együtt Salamon Bélát is elfogták, és elhurcolták a Svábhegyre, a magyar Gestapóhoz. A közkedvelt Béla bácsi egy kapitány elé került, és először is elkezdődött a személyi adatok felvétele.

– Neve?

– Salamon Béla.

– Foglalkozása?

– Színész.

– Kora?

Salamon Béla nagyot sóhajtott.

– Hatvan leszek – felelte aztán, és sajátosan kedves félszegséggel, tragi-komikus fintorral, jellegzetes hangsúllyal, szelíden hozzátette:

– Kapitány úr... Gondolja, hogy leszek...?

A kapitány ember volt. Hazaengedte.

Viszonzatlan bók

Will Rogers amerikai komikus, aki csúnya ember volt, társaságban így szólt egy hölgyhöz:

– Milyen szép ön asszonyom!...

– Sajnálom, hogy bókját nem viszonzhatom – mondja az asszony nevetve.

– Miért nem? – méltatlankodott a komikus – tegyen úgy, mint én: hazudjon.

Beceneve: Mirigy

Az 1946-os Csongor és Tünde felújítás egyik legemlékezetesebb színészi alakítása Gobbi Hilda nevéhez fűződik. A fiatal művésznő Mirigy-boszorkány félelmetes figuráját a magyar népmesék szellemében formálta meg, – s a visszataszító, csúf, vén szipirtyó, különösen az ifjúsági előadások közönsége körében, meglepően népszerű lett.

A Csongor és Tünde egyik előadása előtt Gobbi bement a körúton egy csemegeüzletbe. Apróságokkal kezdte, nagyobbacsokkákkal folytatta, végül jókora csomagra valót vásárolt össze.

– Küldjék, kérem, a Nemzeti Színházba, Gobbi Hilda részére – mutatott a portékára a színésznő, s az üzlettulajdonos kislánya, aki eddig a pult mellett bámészkodott, most megszólalt.

– A Mirigy? – kérdezte.

– Igen, a Mirigy – felelte Gobbi mosolyogva, s a boltos, hangjában nem titkolt büszkeséggel, jegyezte meg:

– Jaj, ez a Sanyi, ez a Sanyi! Alig múlt tízéves, és már minden művésznőt a becenevén ismer.

Fenyegetés

Molnár Ferenc jókedvű társasággal vacsorázott egy óbudai vendéglőben. Az asztalok között állandóan ott lábatlankodott egy szemtelen kiscsirke, lelecsapva a morzsákra.

Molnár nézte egy darabig, majd erélyesen rászólt:

– Hess, mert megrendellek!

Apáról fiúra

Egyszer azt kérdezte egy lord G. B. Shaw-tól:

– Igaz, hogy az ön apja szabó volt?

– Igaz! – felelte az író.

– Akkor miért nem lett ön is szabó?

– Nem is tudom - válaszolt töprengve Shaw. Ha nem tévedek, az ön apja gentleman volt, nemdebár?

– Természetesen.

– Akkor miért nem lett ön is az?

<http://www.muvesz-vilag.hu/anekdotak/>

Összeállította: Árvay Mária

Első a család

Rangos állami kitüntetést kapott a magyar vakvezetőkutya-képzés atyja

Nemzeti ünnepünk alkalmából a köztársasági elnök Vitéz Lovag Rithnovszky János munkásságát a Magyar Arany Érdemkereszt kitüntetéssel ismerte el.